

Koolileheke

Õpetajate päeva eri

oktoober 2019

Oktoobrikuisest Koolilehekesest saate lugeda, kuidas möödus meie kooli õpetajate päev. Nagu tavaks olid õpetajateks sel päeval üheksandikud.

Kuidas neil sel päeval läks, saate lugeda järgnevast.

Minu ettevalmistused õpetajate päevaks algasid üks päev enne tähtpäeva klaveripala harjutamisega. Pala nimi on "Maple Leaf Rag" ja autor Scott Joplin. Tegelikult tahtsin ma mängida ühte arvutimängu muusikat nimega "Super Mario Bros", ma arvan, et see oleks kindlasti õpilastele väga meeldinud, aga see pala oli ikkagi liiga raske ühe päevaga selgeks õppimiseks. Sama päeva õhtul õppisin veel Youtube`ist paberist konna ja liblika voltimist, et seda tööõpetuse tunnis õpetada.

Hommikul viis isa mind autoga kooli, sest bussiga oleksin natuke hiljaks jäänud ja pealegi õpetaja Enna tahtis, et ma varem tuleksin.

Esimene tund oli saalis koos päris õpetajatega. Seal esinesin klaverilooga ja pidasin õpetaja Enna ettevalmistatud kõne ning ajutine direktor Uko pidas ka paar kõnet. Pärast kõnesid pidid õpetajad mängima kahte mängu.

Esimene oli selline, et õpetajatel tuli lugeda luuletust „Mari kisakõri” erinevat moodi, näiteks nuttes, naerdes, lauldes, trampides, jonnakalt, tantsides või sosistades. Teises mängus pidid õpetajad koolimajast leidma erinevaid asju. Samal ajal kui nad otsimas käisid, võeti ühe kaupa toole ära. Nõnda nii kaua, kui istuma sai ainult üks õpetaja. Selleks oli kehalise kasvatuse õpetaja Ants ja ta võitis kuldse karika.

Et õpetajate päev magusata ei mööduks, kinkisid üheksandikud päevakangelastele imemaitstva tordi. Foto kooli kodulehelt

Teine tund oli minul vaba. Mängisin ajutise direktoriga kaarte, hoidsime koridoris korda ja käisime väljas kossu mängimas.

Kolmas tund oli mul füüsika 8. klassiga. Nendega oleks lihtne olnud, aga 5. ja 6. klass tulid kõrvale arvuteid kasutama ning see segas veidi. aga kaheksas sai ikka oma töö isegi natuke enne tunni lõppu tehtud.

Neljas tund oli 7. klassiga tööõpetus. Alguses oli mul neid raske klassi saada (üks poiss ei tulnudki tunni lõpuni). Lõpuks, kui kõik klassis olid, hakkasime me konna voltimisega pihta. Pidin igat voltimist vähemalt kolm korda uuesti näitama. Konna said nad valmis umbes kahekümne viie minutiga. Pärast üritasin veel liblika voltimist ka õpetada, aga enne kui sellega valmis saadi, helises kell söögivahetundi.

Söögivahetunnis ei lastudki meid õpetajate lauas süüa, olime uue direktoriga selles väga pettunud.

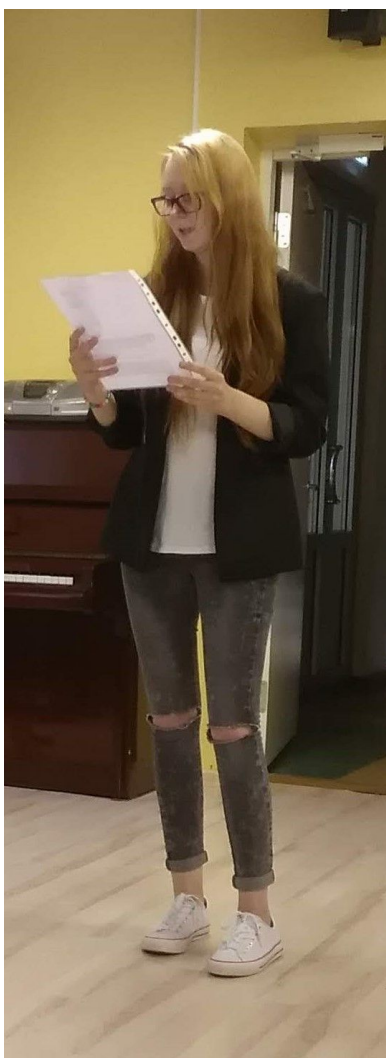
Viies tund oli tööõpetus viienda ja kuuenda klassiga. Nemad voltisid konna umbes viisteist minutit ja liblikat ainult viis minutit. Siis jutustasin nendega niisama natuke ja tunnid olidki läbi.

Õpetajate päev lõppes poiste vahelise korvpallimänguga.

Aksel

Direktor Uko kõnet pidamas. Foto kooli kodulehelt

Õpetajaks olemine on kordades keerulisem ja aeganõudvam töö, kui esialgu paista võib. Sain sellele ise kinnitust, olles vaid ühe reedese päeva õpetajana veetnud.

Esimene tund oli mõeldud selle ebahariliku päeva tähistamiseks. Õpetajatele tehti põnevaid mängu, mis ajasid õpilasi naerma ning lõid kõigile päevaks toredate meeleolu, siis mängiti pilli ja jagati õpetajatele kingitusi.

Minu kõige meeldejäävam aeg päevas oli 5. ja 6. klassiga. Seal oli vähe õpilasi, kuid ometi olid nad kõik üksteisest nii erinevad. Töö tegemine polnud neile suureks probleemiks. Rohkem raskusi oli minul, õpetajal, kes pidi iga õpilase jaoks samal ajal olemas olema. See oli raske, sest kõik töötasid erinevas tempos.

Õppisin sel päeval nii mõndagi uut. Vastutustundlikkust ja erinevate inimestega osavamalt suhtlemist arendas see päev minus kõige enam.

Ma usun, et see päev on muutnud nii mõnegi minu klassikaaslase suhtumist õpetajatesse ja õpetamisse.

Angela

Jääb lisada vaid minu lugu.

Niisiis olin kena sinise kleidikese hommikul selga pannud, sallikese kaela sidunud ja päev võiks alata.

Kui ma kooli jõudsin, ei olnud õnneks tunnid veel alanud (nagu juhtus minuga eelmisel aastal). Koolimaja oli siginat-saginat täis nagu sipelgapesa. Kui koolikell kutsus, hakkasid kõik päevakangelased saali

poole minema. Läksin minagi, viimasena, aga õpilane Siia seisis minu tooli ees. Muidugi tahtsin istuda oma kohale ja istusingi, aga Siia hakkas kaeblema, et nii see ikka ei lähe, see on tema koht. Muidugi jäin endale kindlaks ja istusin edasi. See oli nii naljakas. :)

Kõigest, mis edasi oli, kirjutas eespool Aksel: kuulasime kõnesid, lugesime erineval moel luuletust „Mari kisakõri” (mina nii nuttes, kui sain), jooksimine end hingetuks erinevaid asju saali tuues, lootuses, et istekoht on ikka olemas ning lõpuks anti torti ka.

... ja tundi ei pidanudki minema. Selgus, et võisime lihtsalt ümber laua istuda, külalisi vastu võtta, vestelda, kommi ja torti süüa. Kuna kommisaamise ähvardusel oli keelatud töö tegemine, siis tegime ikka pisut koolitööd ka - kes siis kommist ära ütleb. :)

Vallatud õpilased kaapse, knikse ja kummardusi tegemas.
Foto kooli kodulehelt

Seekord siis selline Koolileheke, vallatu ja nooruslik. Aitäh kirjutajaile ja lugejaile. Järgmine leheke juba novembrikuus! :)
Kirjutamise ja lugemiseni
õpetaja Maarika, Koolilehekese toimetaja